

Sygn. akt V U 123/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Marzena Głuchowska

Protokolant Barbara Wypych

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2014 r. w Kaliszu

odwołania M. P.

od decyzji Nr (...) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 12 grudnia 2013 r. znak (...)

w sprawie M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie podstawy wymiaru składek

Zmienia zaskarżoną decyzję Nr (...) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 12 grudnia 2013 r. znak (...) i ustala, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne dla odwołującego M. P. jako osoby duchownej za miesiące wrzesień, październik, listopad i grudzień 2008 r. wynosi 52,14 zł.

UZASADNIENIE

Decyzją (...) znak (...) organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. stwierdził, iż podstawa wymiaru składek dla odwołującego M. P. jako osoby duchownej za miesiące: wrzesień, październik, listopad i grudzień 2008 r. wynosi: na ubezpieczenie emerytalne i rentowe – 1073,83 zł, a na ubezpieczenie wypadkowe i zdrowotne – 1073,86 zł.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył M. P., domagając się jej zmiany i przyjęcia, iż podstawę wymiaru składek na jego ubezpieczenie w wymienionym okresie stanowiła kwota minimalna dla obliczenia składek dla osoby duchownej pozostającej w stosunku pracy.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił i zważył co następuje

Odwołujący M. P. jest księdzem. Zgłosił się od dnia 29.05.2008 r. do ubezpieczenia społecznego jako osoba duchowna. Od dnia 01.09.2008 r. do dnia 31.08.2011 r. odwołujący podlegał ubezpieczeniu społecznemu i zdrowotnemu jako pracownik szkoły. W okresie od września do grudnia 2008 r. odwołujący osiągnął wynagrodzenie z tego tytułu w wysokości niższej niż minimalne tj. w wysokości 1073,86 zł. Jednocześnie jako osoba duchowna odwołujący opłacił składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne w wysokości podstawy równej minimalnemu wynagrodzeniu tj.

1126,00 zł. Finansowanie tych składek odbywało się zgodnie z zasadą 80% Fundusz Kościelny, 20% ubezpieczony. Kod ubezpieczenia określono na 10.10.00.

W czerwcu i we wrześniu 2013 r. odwołujący zwrócił się o uporządkowanie swojego konta ubezpieczeniowego. Odwołujący uzyskał informacje iż powinien złożyć dokumenty DRA z identyfikatorem 02 z kodem ubezpieczenia -10.10.00 oraz deklaracje z identyfikatorem 40. Takie dokumenty odwołujący złożył. Odwołujący w 2013 r. dokonał korekt dokumentów rozliczeniowych. Wskazał w deklaracjach rozliczeniowych o identyfikatorze 1- 39 podstawę wymiaru w wysokości różnicy pomiędzy kwotą minimalnego wynagrodzenia, a kwotą podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy tj. 52,14 zł za wrzesień, październik, listopad i grudzień 2008 r. i tym samym podwyższył podstawę wymiaru składki.

Odwołujący twierdzi, iż nie było jego wolą podwyższenia składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne.

Organ rentowy w swoim piśmie z dnia 11.04.2014 r. wyjaśnił w jaki sposób doszło do dokonania korekt dokumentów rozliczeniowych z kodem 40-49, z których wynika podwyższenie składki na ubezpieczenie społeczne odwołującego finansowanej wyłącznie z jego środków.

W deklaracjach rozliczeniowych z okres od 09.2008 r. do 12.2008 r. odwołujący wskazał podstawę wymiaru składek 1126,00 zł. Według organu rentowego w ten sposób wyraził wolę podwyższenia podstawy wymiaru składki. Przy przyjęciu takiego założenia, według organu rentowego, niewłaściwe naliczone zostały należne składki. Stąd odbyła się korespondencja z odwołującym i księgowym, wskazująca na potrzebę korekty dokumentów rozliczeniowych, oddających stan, iż opłacana jest przez odwołującego podwyższona składka. Organ był informowany, iż odwołujący nie godzi się na podwyższenie składki na ubezpieczenie społeczne. Odwołujący i księgowy byli informowani o konieczności złożenia deklaracji z identyfikatorem 40-49 i kodem ubezpieczenia 10 12 00. Takie dokumenty zostały złożone w dniu 24.09.2013 r.

Organ rentowy za wyrażenie woli opłacania podwyższonej składki na ubezpieczenie społeczne uznał wpis kwoty 1126,00 zł w deklaracji za okresy od 09.2008 r. do 12.2008 r.

(dowód: zeznania świadka M. G., informacje co do przebiegu korespondencji między odwołującym i organem rentowym w zakresie podstawy wymiaru składki za sporny okres)

Odwołujący nie składał wniosku o podwyższenie składki na ubezpieczenie społeczne, ponad kwoty wynikające z art. 18 ust 4c.

W myśl art. 6 ust 1 punkt 10 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. Nr 205 z 2009 r. poz. 1585) obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym podlegają duchowni.

Zgodnie z art. 9 ust 1 i 1 a osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniem społecznym z tytułu stosunku pracy i z tytułu stanu duchownego podlegają ubezpieczeniu z tytułu stosunku pracy, jeżeli jednak podstawa wymiaru składki z tytułu stosunku pracy w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od minimalnego wynagrodzenia, podlegają ubezpieczeniu społecznemu z innych tytułów, co do duchownych z zastrzeżeniem art. 16 ust 10 a. W myśl tego przepisu składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe duchownych, o których mowa w art. 9 ust 1 a finansuje Fundusz Kościelny. zgodnie z art. 10 punkt 1 (20% duchowny, 80% Fundusz), w części obliczonej od różnicy podstawy wymiaru składki od wynagrodzenia minimalnego i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu stosunku pracy.

Zgodnie z art. 18 ust 11 ustawy o systemie, na wniosek duchownego, podstawa wymiaru może być wyższa, od określonej w myśl art. 18 ust 4 c. Składkę od podstawy przewyższającej minimalne wynagrodzenie finansują duchowni.

Skoro ustawodawca w przepisach określa, iż zmiany co do podstawy wymiaru składki, nastąpić mogą na wyraźny wniosek ubezpieczonego, przyjmując należy iż wniosek ten musi przybrać określoną formę – być wyraźnym wyrażeniem woli dokonania określonej operacji. W takiej sytuacji nie można przyjmować, iż automatyczne wpisanie określonej

kwoty w deklaracji rozliczeniowej, stanowi wniosek o podwyższenie składki na ubezpieczenie społeczne, jeszcze w okolicznościach, gdy ubezpieczony zaprzecza iż taka była jego wola czy intencja.

Stąd uznać należało, iż odwołujący nie złożył wniosku o podwyższenie składki na ubezpieczenie społeczne. Za sporny okres winien uzupełnić składki jedynie od różnicy między wynagrodzeniem minimalnym a wynagrodzeniem osiąganym z tytułu stosunku pracy.

Zaskarżona decyzja podlegała zmianie w myśl art. 477¹⁴ §1 k.p.c..